

ŞƏNBƏ ÜÇÜN NƏZM

Cəvahir Tanrıverdi

GÖY QURŞAĞI

Yağış dayanan kimi,
Günəş varsa səmada,
Yeddi rəngə бүрүнər,
Çox sevinər səma da.

Bənövşəyi, mavi, göy,
Yaşıl, sarı, narıncı,
Lap üstündə qırmızı -
Hər rəng, sanki, bir inci.

Bu yeddi rəng birlikdə
Göy qurşağı adlanır.
Onu göydə görünəcə
Yerdəkilər şadlanır.

KÜLƏKLƏ SÖHBƏT

Külək, əsən yellərinlə
Çırpma qəmini üzümə.
Yağış deyib göz yaşını

Çiləmə, gəl, üz-gözümə.

Qəmin qəminə çatarmı?
Səndən də çiskinliyəm mən.
Əsirəmmi?
Coşurammi?
Bilsən, nə kədərliyəm mən...

Önümdə nə dağ, nə dəniz -
Bir coşsam, dayana bilməz.
Sən qopardığın tufanlar
Yanımdan yel olub ötməz.

Mənim bu sükutum hara?
Bəs sən coşmağın hara?
Kədərimdə boğulsam da,
Səs salmıram bu dünyaya.

Hansımız daha güclüyük?
Sən əsirsən, bitir qəmin.
Güllüşümün arxasında
Kədər lal kimi gizlənir.

XOŞBƏXTLİYİM - DÖRD OKEAN

Xoşbəxt olmaq istəyirəm
damla-damla...

Damlalar bir çaya dönsün,
Çaylar dənizə axsın,
Dənizlər də okeanla birləşsin.

Xoşbəxtliyim - dörd okean.

Yer üzündə
su qurudan
nə qədər çoxdursa,
xoşbəxtliyim kədərimdən
bir o qədər çox olsun.

Çaylar daşır, quru torpaq yox olur -
Qoy mənim də qəm-kədərim yox olsun,
Xoşbəxtliyim çox olsun.

TANRIM, QORU

Tanrım, bizi dili xəncər dostdan qoru -
Ürəkləri yaralayar.

Qoru bizi şirin dilli düşmənlərdən -
Bəxtimizə tələ qurar.

Min yeyib bir deyənlərdən,
Üzə gülən ilanlardan qoru bizi.

Tanrım, bizi çoxdan qoru,
azdan qoru,
Ürəyi xəbisdən qoru!

Tanrım, bizi keşməkeşli yollarında
Dara itənlərdən qoru.

Gen günündə həmdəm olub
Darda itənlərdən qoru.

Yalanlardan, riyalardan,
Pulla doyanlardan qoru.

Dostluğu kül tək havaya
Sovuranlardan qoru.

Sonu bilinməz yollardan,
Yaxşı donlu yamanlardan,
Ürəyi nəfslərinə
Ah... qul olanlardan qoru.

Yaxşılıqlar üfüq olsun Yer üzünə,
Yaxşılıqlar şəfəq saçsın.

Alov kimi kəlmələrdən
Nə qəlb yansın,
Nə qəlb yansın!

BU TORPAQ SƏNİNDİR

Bu torpaq sənindir - burda babanın
Zəhmətlə tökdüyü alın təri var.
Burda şir ürəkli nəvə oğulların
Şanlı döyüşlərdə axan qanı var.

Bu torpaq sənindir - burda ananın
Laylasından doğan həyat ritmi var.
Süfrəyə qoyduğu naz-neməti,
İsti çörəyinin sevgi ətri var.

Bu torpaq sənindir - burda övladın
Daşı daş üstünə qoymağı görək.
Babalarımızdan qalan mirası
Göz bəbəyi kimi qorumaq görək.

Torpaq qürurundur,
torpaq mənliyin,
Namusun, qeyrətin, heysiyyətidir.
Başını dik saxla, fəxrlə söylə:
“Bu torpaq mənimdir,
bu el mənimdir!”

QƏZƏL

(Xurşidbanu Natəvanın “Qərənfil”
qəzəlinə nəzirə)

Güllər içrə könlü yara - qərənfil,
Üsyan eylə sitəmkara, qərənfil.

Toy gülüydün, bəzədin baş daşını,
Gəlməsin ömrünə qara, qərənfil.

Gül üzünü məzara söykəməkdən
Gəlmədinmi, söylə, zara, qərənfil?

Pöhrələ sən o sevdə bağçasında,
Eşqdən müjdə ver yara, qərənfil.

Ağlama, gəl, sitəm etmə könlümə,
Könlüm onsuz para-para, qərənfil.

Əl götürmə həyatın xoş günündən,
Çevir ömrünü gülzara, qərənfil.

Xan qızının səninlə qaldı ruhu,
Salma onu intizara, qərənfil...

ŞAİR ÖMRÜ

Necə mənalıdır, necə də həzin -
Oxunan layladır bir şair ömrü.
Sinəsi tufanla coşan bir dəniz,
Yüksələn dalğadır bir şair ömrü.

Vərəqin köksünə sıxıb qələmi,
Yazır sətir-sətir bütün ələmi.
Yığıb sinəsinə dərdi, ələmi,
Çağlayan ümmandır bir şair ömrü.

Sözü dənizlərdir, sözü dağlardır,
Sıldırım qayalar, qarlı yollardır.
Nisgilli illərdir, coşğun aylardır -
Tufandır, borandır bir şair ömrü.

Düşünən beyindir, yanan ürəkdir,
Dərdli könüllərə duzdur, çörəkdir.
Sevgidir, vüsaldır, arzu-diləkdir -
Dərdinə yanandır bir şair ömrü.

Həs-rətə düşərsə qələmin izi,
Alışar kəlməsi, alışar sözü.
Əyilsə qaməti, titrəsə dizi -
Şeirə qurbandır bir şair ömrü.